

[NIEJĘCY *ai*

N sg n niejęc(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. jęcy.

Nie nadający się do jedzenia, niejadalny: á ták [późnego sieczenia siano] będzie nie ięce y brzydkie bydłu. Cresc 1571 484 (Linde s.v. jęcy).

FP